

შარქის მაცნე

მუნიციპალიტეტის საინფორმაციო გაზეთი №9(95) 2015 წ. 1-15 მაისი ფასი 50 თეთრი

9 მაისი საგარეჯოში

ბიორბი ლეონიკე

არ დაიდარდო დედაო...

1943 წ. ნოემბერის, ტამანის ნახ-

ეზარკუნძულზე მიწასზე უცნობი ძა-
რთმავლი იმომის საფლავი, ლეონი
რძემოდა.

ღიმილის ბიჭი ვიყავი,
ბეჭზე არწივი მეხატა,
ცხრაშვიტი წლისა შევსრულდი,
ოცი არ გადამეხადა.
სამშობლოს დროსა მეჭირა,
მტერს ვეცემოდი მეხადა!
ვისაც უნდოდა, ქართველი
რომ გამხდარიყო ხიზანი,
დაეკარი, ვიყავე მართალი,
ვით ჩემი ტყვიის მიზანი...
ნუ დაიდარდებ, დედაო,
მწარე სიკვდილის სევდასა,
ღლეო, გადიდდი, გადიდდი,
შვილი ეყრება დედასა!
არ დაიდარდო, დედაო,
რაც მე სიკვდილით გაწყინე,
მე შენი ძუძუს ნათელი
საქვეყნოდ გამოვაბრწყინე.
მე გაგიხუნე ლეხაქი,
მაგრამ დაგხურე შუქური,
სამშობლოსათვის დავთხიე
სისხლ-ცვარი სიჭაბუკური.
მე არ დამკარგავს სამშობლო,
სულ ვეხსომები ლევანი,
სანამდის საქართველოში
იწურებოდეს მტევანი...
ცხრა ძმათ მეათედ მიმიღეს,
პირზე მყარეს ვარდები,
დაჭრილს,

დამძრალს და გზა დაღლილს
დამხურეს მუზარადები.
თუ გაუჭირდა სამშობლოს,
კვლავ ცეცხლით დავიდაგებით,
ჩვენ გამოვამტვრევთ საფლავებს,
ხმლით ქართლის

მთებზე დავდგებით.

არ დაიდარდო, დედაო,
ნუ მიეცემი სევდასა,
ღლეო, გადიდდი, გადიდდი,
შვილი ეყრება დედასა!

9 მაისს, ფაშიზმზე გამარჯვების დღეს, საგარეჯოს მუნიციპალიტეტის გამგებელმა ბიორბი ბონირიშვილმა, საკრებულოს თავმჯდომარემ შრიდონ ბურჯულმა და კულტურის ობიექტების გაერთიანების დირექტორმა ბესიკ ღვინაშვილმა ომის ვეტერანებს ფაშიზმზე გამარჯვების 70 წლისთავი მიულოცეს და მათთან ერთად ქ. საგარეჯოში სამამულო ომში დაღუპულთა მემორიალური დაფა და სოფელ პატარძელში „გმირთა საფანე“ გვირგვინებით შეამკეს.

ამ დღესთან დაკავშირებით, საგარეჯოს მუნიციპალიტეტში მცხოვრებ 16 ვეტერანს ფულადი ჯილდო, საპატიო სიგელები და 70 წლისთავისადმი მიძღვნილი საიუბილეო მედლები მათთვის მიძღვნილ საღმრთა-წაულო სადილზე გადაეცათ.

კიდევ ერთხელ ვულოცავთ მეორე მსოფლიო ომის ყველა ვეტერანს ფაშიზმზე გამარჯვების დღეს და ვუსურვებთ მათ ჯანმრთელობას და დიდხანს სიცოცხლეს.

გვანცა ჭავჭავაძე

მუნიციპალური გვერდი

საგარეო მუნიციპალიტეტის
საკრებულოს სხდომა

საგარეო მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 2015 წლის 5 მაისის რიგგარეშე სხდომის ამავე საკრებულოს თავმჯდომარის მოადგილე ვინსენტ თეოდორაძე უძღვე...

დის წესრიგის გაცნობის შემდეგ პირველ საკითხზე: „საგარეო მუნიციპალიტეტის 2015 წლის ადგილობრივი შესყიდვების გეგმის დამტკიცების შესახებ“ საგარეო მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 2014 წლის 28 ნოემბრის №149 განკარგულებაში ცვლილების შეტანის თაობაზე მოხსენება გააკეთა თინათინ აბაიძე-შვილი (თანამომხსენებელი საკრებულოს საფინანსო-საბიუჯეტო კომისიის თავმჯდომარე ნიკოლოზ მჭირიანი)

მეორე საკითხზე “შპს “ტრანსპორტის” ლიკვიდაციის შესახებ” საგარეო მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 2013 წლის 20 დეკემბრის №109 განკარგულებაში ცვლილების შეტანის თაობაზე” მოხსენება გააკეთა საკრებულოს იურიდიულ საკითხთა კომისიის თავმჯდომარე ალექსანდრე მიმინაშვილი.

საკითხის ს/ს “ენერჯო პრო-ჯორჯია” საკუთრებაში არსებული 35 კილოვატიანი “სიონის” ელექტროგადამცემი ხაზის ტერიტორიაზე არსებული ხეების მოჭრის შესახებ” მოხსენება გააკეთა მუნიციპალიტეტის გამგეობის ინფრასტრუქტურის და არქიტექტურის განყოფილების უფროსმა ბებია შვიტრიანი (თანამომხსენებელი საკრებულოს ინფრასტრუქტურის, სივრცითი მოწყობის, მშენებლობის კომისიის თავმჯდომარე ელენე მიმინაშვილი).

„ქ. საგარეო კახეთის გზატკეცილი №7-ში მდებარე იძულებით გადაადგილე...

ბულ პირთა მრავალბინიანი საცხოვრებელი სახლის მიმდებარე არსებული სასმელი წყლის ჭაბურღილისათვის წყლის ამქანი ახალი ტუმბოს შესყიდვის, დემონტაჟი – მონტაჟისთვის გადაუდებელი აუცილებლობით გამოწვეული გამარტივებული შესყიდვის განხორციელების შესახებ მოხსენება გააკეთა ბებია შვიტრიანი (თანამომხსენებელი ელენე მიმინაშვილი).

საკითხი „საგარეო მუნიციპალიტეტის სოფელ მანაში ბურჯინის დახიანებული სასმელი წყლის ცენტრალური მაგისტრალის შეკეთების გადაუდებელი აუცილებლობით გამოწვეული გამარტივებული შესყიდვის განხორციელების შესახებ“ დეპუტატებს გააცნო ბებია შვიტრიანი (თანამომხსენებელი ელენე მიმინაშვილი);

„მედიპროექტ “ეტალონი” გამარჯვებული საგარეო მუნიციპალიტეტის სოფელ ბადაურის სკოლის XI კლასის მოსწავლე ირაკლი ხარებაშვილისთვის სტიპენდიის დანიშნვის შესახებ მოხსენება გააკეთა მუნიციპალიტეტის გამგეობის კულტურის, განათლების, სპორტის და ახალგაზრდულ საქმეთა სამსახურის უფროსის მოადგილის შემსრულებელმა არჩილ ჯაბაძემ (თანამომხსენებელი საკრებულოს სოციალურ საკითხთა კომისიის თავმჯდომარე მიმინაშვილი).

საკითხი „ქ. საგარეოში კახეთის გზატკეცილი №12ა –ში მცხოვრები ვახტანგ დიდიშელაშვილის საცხოვრებელი ბინისათვის ნუმერაციის მინიჭების შესახებ,“ სხდომის მონაწილეებს ელენე მიმინაშვილმა გააცნო.

სხდომაზე საკრებულოს წევრებმა თითოეულ განხილულ საკითხზე მიიღეს შესაბამისი გადაწყვეტილება.

გაიზარდა ბრანტები მოწონებლმა ინფრასტრუქტურა

საგარეოს მუნიციპალიტეტის საკრებულოს მორიგ სხდომაზე დეპუტატებმა საგარეოს მუნიციპალიტეტის გამგეობის საფინანსო-საბიუჯეტო, ჯანდაცვის და სოციალურ საკითხთა სამსახურის უფროსის თინათინ აბაიძე-შვილის მოხსენება მოსმინეს, რომელიც ჩვენი მუნიციპალიტეტის 2015 წლის ბიუჯეტში შესატან ცვლილებას ეხებოდა. სწორედ ამ საკითხზე გვესაუბრება ქ. თინათინ.

– ქ. თინათინ, რამ გამოიწვია ცვლილებების შეტანის აუცილებლობა 2015 წლის ბიუჯეტის იმ დადგენილებაში, რომელიც საკრებულოს მიერ 2014 წლის 21 დეკემბერს მიღებული?

– აღნიშნულ დადგენილებაში ცვლილების შეტანა გამოიწვია საქართველოს მთავრობის 2015 წლის 20 იანვრის №39 განკარგულებამ და ამავე მთავრობის 2015 წლის 12 მარტის №506 განკარგულებამ. საგარეოს მუნიციპალიტეტის 2015 წლის ბიუჯეტის შემოსულობები გაიზარდა 3310994 ლარით, გადასახდელები 3463081 ლარით.

3297,446 ათასი ლარით გაიზარდა ბრანტები სახელმწიფო ბიუჯეტიდან - საქართველოს მთავრობის 2015 წლის 20 იანვრის №39 განკარგულებით ჩვენი მუნიციპალიტეტიდან წარდგენილი 11 პროექტიდან დაფინანსდა 8 ინფრასტრუქტურული პროექტი, რაზედაც გამოყოფილია 2285,150 ათასი ლარი.

შეგახსენებთ, საქართველოს მთავრობის 2015 წლის 12 მარტის №506 განკარგულებით 2015 წელს „სოფლის მხარდაჭერის“ პროგრამის ფარგლებში ჩვენი მუნიციპალიტეტისთვის გამოყოფილია 1012,296 ათასი ლარი.

საქართველოს მთავრობის 2015 წლის 20 იანვრის №39 განკარგულებით საგარეოს მუნიციპალიტეტის ბიუჯეტის გადასახდელებში ბანსახდელები:

- 1) ადგილობრივი მნიშვნელობის გზების მშენებლობის, რეკონსტრუქციის და რეაბილიტაციის ხარჯებს დაემატა 1894,659 ათასი ლარი; ქ. საგარეოში ერეკლე II-ის ქუჩის ასფალტის საფარის და ტროტუარების მოწყობა-602,400 ათასი ლარი; ქ. საგარეოში თამარ მეფის ქუჩის ასფალტის საფარის და ტროტუარების მოწყობა-401,130 ათასი ლარი; ს. გორგოწმინდაში ასფალტის საფარის მოწყობა-150,029 ათასი ლარი; სოფელ ბადაურში ასფალტის საფარის მოწყობა-350,050 ათასი ლარი; სოფელ კაკაბეთში ასფალტის საფარის მოწყობა-391,050 ათასი ლარი.

2) განათლების ხარჯები გაიზარდა: ქ. საგარეოში კოსტავას ქუჩაზე არსებული საბავშვო ბაღის რეაბილიტაცია-138,346 ათასი ლარი; სოფელ მანაშის საბავშვო ბაღის რეაბილიტაცია-150,729 ათასი ლარი; სოფელ გომბორში საბავშვო ბაღის რეაბილიტაცია-101,416 ათასი ლარი;

რაც შეეხება საქართველოს მთავრობის 2015 წლის 12 მარტის №506 განკარგულებით 2015 წელს „სოფლის მხარდაჭერის“ პროგრამის ფარგლებში მუნიციპალიტეტისთვის გამოყოფილი თანხები:

- 1) ადგილობრივი მნიშვნელობის გზების მშენებლობის, რეკონსტრუქციის და რეაბილიტაციის ხარჯებში დაემატა 187,154 ათასი ლარი;
- 2) წყლის სისტემის რეაბილიტაცია-ექსპლუატაცია და მოვლა-შენახვის ხარჯებში დაემატა 521,613 ათასი ლარი;
- 3) გარე განათების მოწყობის ხარჯებს დაემატა 52,992 ათასი ლარი;
- 4) კეთილმოწყობის სხვა ღონისძიებების ხარჯებს დაემატა 68,694 ათასი ლარი;
- 5) ხეების კალაპოტების გამაგრება-გაწმენდის ხარჯებს (ნაპირსამაგრი სამუშაოები) დაემატა 43,217 ათასი ლარი;
- 6) სანიტარულ არსების აღდგენის ხარჯებს დაემატა 43,217 ათასი ლარი;
- 7) სარწყავი არსების გაწმენდა-რეაბილიტაციის ხარჯებს დაემატა 57,895 ათასი ლარი;
- 8) განათლების ხარჯები გაიზარდა 32,255 ათასი ლარით;
- 9) სოფლის ამბულატორიების მომსახურების ხარჯებს დაემატა 15,864 ათასი ლარი;

ადგილობრივი ბიუჯეტის სახსრებით (ბასული წლის ნაშთიდან) დაფინანსდა:

წყლის სისტემის რეაბილიტაცია და ექსპლუატაცია და მოვლა-შენახვის ხარჯები 50 ათასი ლარით.

ქ. საგარეოში გაბონის მოწყობა – 20000 ლარით;

ინფრასტრუქტურული პროექტების საპროექტო-სახარჯთაღრიცხვო დოკუმენტაციის შედგენა – 60000 ლარით;

მუნიციპალიტეტის რაგბის ჯგუფის დაფინანსებას დაემატა 40000 ლარი;

საზოგადოებრივი ჯანდაცვის მომსახურება – 2000 ლარით (სატრანსპორტო საშუალების შესაძენად);

ომის მონაწილეთა დახმარება 9 მაისისთვის 1500 ლარი (თითოეულზე დამატებით 100 ლარი);

23400 ლარით შემცირდა საწვავის ხარჯები, 21413 ლარი გამოაკლდა ბიუჯეტს, სამხედრო სამსახურის საწვავის აუთვივებელი თანხა გადატანილია არაფინანსური აქტივების ზრდაში, ასევე 6513 ლარი შრომის ანაზღაურებიდან გადატანილია არაფინანსური აქტივების ზრდაში (8500 ლარი) სატრანსპორტო საშუალების შესაძენად.

– თუ არის კიდევ მოსალოდნელი მიმდინარე წლის ბიუჯეტში ცვლილებების შეტანა?
– წინასწარ რაიმეს თქმა გამჭირდება, ენახოთ, მომავალში რა იქნება.

რვა მუნიციპალიტეტში

სასმელი წყლით მოსახლეობის

მომარაგებისათვის

მიმდინარე წლის იანვრიდან საგარეოს მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე დღემდე სხვადასხვა სახის სამუშაოები შესრულდა სასმელი წყლის დახიანებული ცენტრალური მაგისტრალის შესაკეთებლად. ასე, მაგალითად:

თეგორგალ-მარტში სოფელ უბანოს სასმელი წყლის დახიანებული ცენტრალური მაგისტრალის შესაკეთებელი სამუშაოებისათვის საგარეოს მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 12 თებერვლის №20 განკარგულების საფუძველზე 970 ლარის სამუშაოები ინდემქარმე “სურაბ დეკლარინის” მიერ შესრულდა;

თეგორგალ-აბრეში სოფელ კაბაბეთში დახიანებული სასმელი წყლის ცენტრალური მაგისტრალის ე.წ. “დერინის წყლის” შესაკეთებლად კი, რომელზედაც საგარეოს მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 12 თებერვლის №20 განკარგულების საფუძველზე 19982 ლარი გამოიყო. სამუშაოები ინდემქარმე “ვაკო ანუაშვილის” მიერ შესრულდა;

თეგორგალ – აბრეში სოფელ ბადაურში დახიანებული სასმელი წყლის ცენტრალური მაგისტრალის შეკეთებას 2847 ლარი მოხმარდა (შემსრულებელი ინდემქარმე “დავით კავთაშვილი”);

აპრილ-მისოში სოფელ უბანოში სასმელი

წყლის დახიანებული ცენტრალური მაგისტრალის შეკეთების სამუშაოებს 984 ლარი მოხმარდა (შემსრულებელი ინდემქარმე “სურაბ დეკლარინი”)

აგაში აბრეში საჭირო გახდა სასმელი წყლის შემკრები რეზერვუარებისა და ჭაბურღილებისთვის დახიანებული ტუმბოების ამოცვლა;

სოფელ წყაროსთაში მოხდა სასმელი წყლის შემკრები რეზერვუარში დახიანებული სასმელი წყლის ჩაყვინთული ტუმბოს, მართვის ფარის, 2 მეტრი ელსადენი 3*15-ის, 6 მეტრი ელსადენი 3*6-ის შესყიდვა-მონტაჟი (გამოყოფილი თანხა 3990 ლარი, შემსრულებელი ინდემქარმე “ოთარ ძეგლაძე”).

საგარეოში, კოსტავას ქუჩაზე მდებარე №14 და №16 მრავალბინიანი საცხოვრებელი სახლების მიმდებარე არსებული სასმელი წყლის ჭაბურღილისთვის შექმნილი იქნა 1 ცალი ჩაყვინთული ტუმბოს ძრავი, 60 მეტრი ტროსი და 60 მეტრი ელკაბელი (4442 ლარი, შემსრულებელი შპს “PN” დირექტორი პაატა გოგიშვილი).

სოფელ ბიორბიჭინის ე.წ. “მირზანთუბ-

ის” მიმდებარე არსებული სასმელი წყლის ჭაბურღილისთვის შექმნილია 1 ცალი ჭაბურღილის, 150 მეტრი ელ. კაბელი, და სხვადასხვა საჭირო მასალები (6984 ლარი – შემსრულებელი შპს “PN”).

სოფელ მარტში სასმელი წყლის რეზერვუარისთვის შექმნილია 1 ცალი ჩაყვინთული ტუმბო და სხვადასხვა მასალები (3961 ლარი, შემსრულებელი შპს “PN”).

მარტში სოფელ მანაშის სასმელი წყლის დახიანებული მილის ამოცვლელად შექმნილია 300 მეტრი პოლიეთილენის მილი და 40 მმ-იანი და 300 მეტრი პოლიეთილენის მილი დ-25 მმ-იანი;

იანვარ-მარტში სოფელ წყაროსთაში დახიანებული სასმელი წყლის მილის ამოცვლელად შექმნილია 220 მეტრი პოლიეთილენის მილი დ-40 მმ-იანი;

იანვარ-მარტში სოფელ ბიორბიჭინისათვის – 180 მეტრი სიგრძის პოლიეთილენის მილი დ-40 მმ-იანი;

იანვარ-მარტში სოფელ შიგლიანისათვის – 200 მეტრი პოლიეთილენის მილი დ-20 მმ-იანი; სოფელ დიდი ჩაიჭურისთვის – 150 მეტრი პოლიეთილენის მილი დ – 20 მმ-იანი.

12 მაისი მუხანბრეთა და მავშელთა პროფესიული დღეა!

სამსახური, რომელიც ხალხს მათი დაუღებრობის შედეგებისგან იცავს

ფირდონ ბეპიაშვილი და ზაურ ოტიაშვილი

სახანძრო წესების უგულვებელყოფას, ადამიანების ზერელე, უპურადღებო დამოკიდებულებას, დაუღებრობას ხშირად ადამიანებისთვის საგადასარსებო და ზოგჯერ ფატალური შედეგები მოსდევს. მუხანბრეები კი თავიანთი მამაცური მოქმედებით, საკუთარი ჯანმრთელობის და სიცოცხლის რისკის ფასად ცდილობენ რამენაირად გამოასწორონ ადამიანის უგუნური ქმედების შედეგები, დაუპყვიან იხსნან ქონება, სარჩო-საბადებელი, მათი სიცოცხლე. სწორედ ასეთი ადამიანები არიან გაერთიანებულნი საგარეჯოს სახანძრო-სამაშველო განყოფილებაში, რომელთაც არაერთხელ გაუმართლებიათ მათზე მინდობილი ხალხის იმედი, დაწვისა და განადგურებისგან უსწრაფეს მუნიციპალიტეტის მოსახლეობის საკარმიდამო ნაკვეთები, ვენახები, საძოვრები, ტყეები, საცხოვრებელი ბინები და ზოგჯერ მათი სიცოცხლეც. ხანძრის წინააღმდეგ საბრძოლველად ერთ მუშტად შეკრულ კოლექტივში, სულ 31 მუშაკია გაერთიანებული: უფროსი ზაქარია ოტიაშვილი, მისი მოადგილე – ფირდონ ბეპიაშვილი, შვიდი მძღოლი, ოთხი ინსპექტორი, სამი დისპეტჩერი, ამდენივე ოცეულის მეთაური, 14 – მუხანბრე-მაშველია.

– მიმდინარე წლის 10 იანვრამდე სამ-

სახური საგარეჯოს მუნიციპალიტეტის დაქვემდებარებაში იყო – 10 იანვრის შემდეგ კი საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სსიპ საგანგებო სიტუაციების მართვის სააგენტოს დაქვემდებარა, – გვეუბნება **განყოფილების უფროსი ზაქარია ოტიაშვილი**, რომელსაც ამ სამსახურში 23 წლიანი მუშაობის გამოცდილება აქვს. მასზე უფრო “სტაჟიანი” მუხანბრეა მისი მოადგილე ფირდონ ბეპიაშვილი, რომელსაც წელს აქ მუშაობის 40 წელი შეუსრულდა. ისინი აქ, როგორც იტყვიან ე.წ. საბჭოთა პერიოდიდან მუშაობენ და თავიანთ მხრებზე აქვთ გადატანილი ყველა იმ ხანძრების, მათზე გამარჯვებისა თუ მარცხის სიმძიმე, რასაც ამ ხნის მანძილზე საგარეჯოს რაიონში ჰქონდა ადგილი და არამარტო ჩვენს მუნიციპალიტეტში. ერთი სიტყვით, თუ არ ჩავთვლით სახანძრო მანქანებს, მათზე სტაჟიანი სადღესოდ განყოფილებაში არავინ მუშაობს და ისინიც წლების მანძილზე დაგროვილ თავიანთ გამოცდილებას ყოველდღიურად გადასცემენ ახალგაზრდა მუხანბრეებს. მუხანბრეებად კი მართლაც მამაცი და უღალატო ადამიანები ჰყავთ, რომელნიც თავსა და ჯანმრთელობას არ ზოგავენ ხანძრისგან განსაცდელსა და გაჭირვებაში ჩავარდნილი ადამიანების ქონების გადასარჩენად. სწორედ ამის დადასტურებაა ის, რომ გასულ წელს საგარეჯოს მუნიციპალიტეტის გამგებელმა გიორგი გზირიშვილმა საპატიო სიგელებითა და ფასიანი საჩუქრებით დააჯილდოვა სამსახურის II მუშაკი, პირადე სამსახურის უფროსი, მისი მოადგილე, მუხანბრეები გაიოს ბეციაშვილი, გურამ ალექსაშვილი, გოგიტა ხიზანიშვილი, დევან კუჭუაშვილი, ჯემალ ოსიაშვილი, ბეჟან ილაური და სხვები. განყოფილებაში სათუ-

თად ინახავენ და უფრთხილდებიან იმ სამაღლოველ წერილებს, რაც მათ ზემდგომი ორგანოებისგან გადაეცათ გორში, ახალციხესა და ყვარელში ტყეებში განეხილი ხანძრების ქრობაში მიღებული აქტიური მონაწილეობისა და გამოჩენილი მამაცობისათვის.

ხანძრების ქრობისას მიღებული გამოცდილების გარდა, განყოფილებაში რეგულარულად ტარდება სხვადასხვა მეცადინეობები საბრძოლო მზადყოფნის და ტექნიკის დასახვეწად. – გაფორმებული გვაქვს მემორანდუმი საქართველოს „წითელი ჯვრის“ ადგილობრივ ორგანიზაციასთან, რომელთა თანამონაწილეობით საგარეჯოს ყოფილი პოლიტექნიკური ტექნიკუმის და მესამე საჯარო სკოლის შენობაში ჩავატარეთ იმიტაციური მიწისძვრის საჩვენებელი ღონისძიებები, რაშიც ჩვენთან ერთად მონაწილეობა მიიღეს გურჯაანის სახანძრო-სამაშველო სამსახურის მუშაკებმა და ჩვენს მიერ ჩატარებულმა სახანძრო-სამაშველო სამუშაოებმა დამსწრეთა კარგი შეფასება დაიმსახურა, – გვეუბნება განყოფილების უფროსი, – გასულ წელს ხანძარი სოფელ უდაბნოში ერთ-ერთ მონასტერთან განჩნდა და იმდენად გაძლიერდა, რომ ჯანდარის ტბამდე გადავიდა. ჩვენი მუხანბრეები, რომ იტყვიან, ფეხდაფეხ მიდევდით ხანძარს და ვაქრობდით. ამ დამსახურებისათვის მუნიციპალიტეტის გამგებელმა ხანძრის ქრობაში მონაწილე 10 მუხანბრე 100-100 ლარით დაგვაჯილდოვა.

– **ეს რაც შეეხება წინა წელს, როგორია ხანძრების წლებადმი სტატისტიკა?**

– წლებადმი ხანძრებიდან ყველაზე ხშირი – ტყის ხანძრები გვქონდა, რომელთაც მთლიანი მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე 36 შემთხვევა შეაღწინა. ამას გარდა,

ადგილი ჰქონდა ღია ტერიტორიების, ავტომანქანების ხანძრებს. 5 ხანძარგანეხილი ავტომანქანიდან შევედით ოთხის გადარჩენა, ერთი კი დაიწვა. გვექონდა გახვლები ავტოსაგზაო შემთხვევებზე, სამაშველო გამოძახებებზე: გიორგიშვილის „ციფზე“, ატენის ხეობაში, დედოფლისწყაროში, გომბორის ავტოსაგზაო საგუშაგოს მიმდებარე ტერიტორიაზე განეხილი ხანძრის და სხვა მასიურ შემთხვევებზე, თუმცა, აქვე მინდა აღვნიშნო, რომ გატარებული ერთობლივი სამაშველო მუშაობის შედეგად ისინი ნაკლებხარაღიანი იყო.

– **პროფესიულ დღესასწაულს საგარეჯოს სახანძრო-სამაშველო განყოფილება კვლავ ძველი ტექნიკით ხელდება. თუ არის რაიმე იმედები იმისა, რომ წელს მაინც დაადგეს საშველი ამ ტექნიკის გამოცვლის საქმეს, რომ განყოფილებას მეტი შანსი გაუზრდეს ხანძრებთან ბრძოლის და მისი შედეგების მინიმუმამდე შესამცირებლად?**

– როგორც ზემოთ აღვნიშნე, იანვრიდან ჩვენი სამსახური ახალ საგანგებო სიტუაციების მართვის სააგენტოს დაქვემდებარდა, შესაბამისად განჩნდა დაპირება და იმედი, რომ მოხდება განყოფილების გადაიარაღება და თანამედროვე სტანდარტების დონეზე აღჭურვა. უამისოდ, როცა წუთებიც კი წვეტს ხანძრების შედეგებს, გავიჭირდება ძველი ავტომანქანების გამოყენება, რომელზეც ათასგვარ სირთულეს ვეჭქნიან ხანძრების ქრობის დროს. მანამდე კი ვეცდებით ამ პირობებშიც გაგამართლოთ ჩვენს მიმართ გამოცხადებული ნდობა და როგორც ადრე, კვლავაც დაეცვათ ხალხის ქონება და დოვლათი ხანძრებისგან.

პ. ლაბაძეშვილი

ცისიერ დიდგელაშვილი

პატარძელის სკოლა-ლიცეუმის (დირექტორი ცისიერ დიდგელაშვილი) დირექცია, პედაგოგიური კოლექტივი და მოსწავლეები მთლიანად მოტივირებული არიან იმ წარმატებების მისაღწევად, რომელიც შეიძლება XXI საუკუნეში განათლების სფეროში მიღწიოს სკოლის მოსწავლემ. ჩვენი გახეთის ფურცლებზე არაერთხელ გვისახებია ამ წარმატებების შესახებ. რაოდენ სახიზაროა, რომ ჩვენ, რედაქციის მუშაკთა მხარდინი მათი წარმატებებისა ჩვევად იქცა და არც არასოდეს დაგულაღატებვართ. ახლაც საგარეჯოს მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარის თანაშემწემ შალვა კრიხელმა პირველმა გვამცნო მათი მორიგი წარმატება. ბატონი შალვა ჩვენი მუნიციპალიტეტის განათლების სისტემის დიდი გულშემატკივარი და ქომაგია და ჩვენც გავიზიარა თავისი დიდი სიხარული: – სკოლა-ლიცეუმის კიდევ ორმა მოსწავლემ გამოიმგონებულთა საერთაშორისო ოლიმპიადაში, რომელიც ევროპის ქვეყნების მოსწავლეთათვის იყო, პირველ ათეულში დირსეული ადგილი დაიკავა და ჯილდოდ სექტემბერში იტალიაში გამართულ კონფერენციაში მოუწვევთ მონაწილეობის მიღება. აღნიშნულ კონკურსში, რომელსაც “ათასწლეულის ინოვაცია” ჰქვია გამარჯვებულები, პატარძელის ქართულ-ფრანგული სკოლა-ლიცეუმის მეთორმეტე კლასელები გვანცა

ნარჩატბული მოსწავლეები მათგან კიდევ ბევრ ნარჩატბულს მოველით

და მადონა გიუნაშვილები რედაქციაში გვეწვიენ. სახალისო, საინტერესო მათთან საუბარი და ყველაზე სასიამოვნო აღმოჩნდა მათი ის დიდი სიყვარული და მაღლიერება, რომელიც სკოლა-ლიცეუმის დირექტორის, პედაგოგების მიმართ აქვთ.

აი, რა გვითხრეს გოგონებმა:

– **ჩვენ ვართ პატარძელის ქართულ-ფრანგული სკოლა-ლიცეუმის XII კლასის მოსწავლეები მადონა გიუნაშვილი და გვანცა გიუნაშვილი. ლიცეუმში სწავლის შედეგად მივაღწიეთ დიდ წარმატებებს. სამი წლის წინ ქალბატონმა ცისიერ დიდგელაშვილმა, როგორც მოტივირებული მოსწავლეები პატარძელის სკოლიდან ლიცეუმში მიგვიწვია უფასო სწავლებაზე. ჩვენი წარმატება პირველივე წლიდან დაიწყო. გასულ წელს ეროვნული სასწავლო ოლიმპიადის მეორე ტურში გამარჯვებისათვის სამი კვირა გავატარეთ “პაქს-ვუდის” საზღვრულ ბანაკში. მე, მადონა გიუნაშვილმა “ფრანკოფონია 2013 წლის” ფარგლებში გამოცხადებულ კონკურსში გავიმარჯვე და ფრანგული ენის ინსტიტუტში გავიარე უფასო კურსი ორი თვის განმავლობაში. არასამთავრობო ორგანიზაცია “მოქალაქის” მიერ გამოცხადებულ პროექტში “გახდი მოქალაქე” ლიცეუმის სამმა მოსწავლემ გადავლახეთ I ეტაპი და მივიღეთ ღირსეული პრიზები, ხოლო გვანცა გიუნაშვილმა გადალახა II ტურიც და დასაჩუქრდა სპეციალური საჩუქრებით. ასევე გავიღეთ ეროვნული სასწავლო ოლიმპიადის III ტურში, სადაც გვანცა გიუნაშვილი მოხვდა საუკეთესო ათეულში ფრანგულ ენაში. “ფრანკოფონია 2015 წლის” ფარგლებში გამოცხადებულ კონკურსში მადონა გიუნაშვილმა დაიკავა II ადგილი და დასაჩუქრდა ფასიანი საჩუქრებით.**

ჩვენ მონაწილეობას ვიღებდით გამომგონებელთა საერთაშორისო ოლიმპიადაში, რომელიც “ათასწლეულის ინოვაციის” სახელწოდებით არის ცნობილი. წარვადგინეთ პროექტი, რომლის სახელწოდებაა “საკვები კონცენტრირებული ტყავის

გადამუშავების ნარჩენების ბაზაზე”. ეს არის კომპინირებული საკვები ცხოველებსათვის მიღებული ტყავის წარმოების ანარჩენის – გლემურების და სიმინდის შერევათ, ექსტრუდერში ერთობლივად შრომის შედეგად. პროექტი ინოვაციურია, რადგან წარმოებისას გამოიყენება ტყავის ანარჩენი. საწარმოო პროცესი უწყვეტია და საშუალებას იძლევა ვაწარმოოთ ეკოლოგიურად სუფთა პროდუქტი და გავზარდოთ სოფლის მეურნეობის პროდუქტიულობა. პროექტის მიზანია მაღალი კვებითი ღირებულებების მქონე საკვების მიღება, რომელიც ჩაანაცვლებს გენმოდიფიცირებულ, ცილით მდიდარ პროდუქტებს.

ჩვენს სკოლას ნარჩენებზე მუშაობის დიდი გამოცდილება აქვს. პროექტის იდეა ეკუთვნის გუნდის ხელმძღვანელსა და სკოლის დირექტორს ქალბატონ ცისიერ დიდგელაშვილს. ჩვენდა სასიხარულოდ, ჩვენი პროექტი მოხვდა ათ საუკეთესო პროექტში “ათასწლეულის ინოვაციის” კონკურსის ფარგლებში და სულ რამდენ-

იმე დღის წინ აღნიშნულმა პროექტმა ახალგაზრდა გამომგონებელთა საერთაშორისო ოლიმპიადაზე მოიპოვა ვერცხლის მედალი. სექტემბერში პროექტს წარვადგინთ იტალიის ქალაქ მილანში ახალგაზრდა გამომგონებელთა საერთაშორისო კონფერენციაზე.

გვინდა დიდი მადლობა გადავუხადოთ პირველ რიგში ჩვენი სკოლის დირექტორს ქალბატონ ცისიერ დიდგელაშვილს, რომელიც ყოველთვის და ყველაფერში გვიჭერს მხარს და ჩვენი სკოლის პედაგოგიურ კოლექტივს, განსაკუთრებით კი ფრანგული ენის პედაგოგს ქალბატონ მარინა დიდგელაშვილს, რომელმაც სულ მცირე დროში შეგვასწავლა ფრანგული ენა მაღალ დონეზე.

გვინდა წარმატების მაძიებელთა საყურადღებოდ განვაცხადოთ, რომ პატარძელის ქართულ-ფრანგული სკოლა-ლიცეუმში X კლასში აცხადებს იმ წარმატებული მოსწავლეების მიღებას უფასოდ, რომლებიც ფლობენ ერთ-ერთ ევროპულ უცხო ენას A2-ის დონეზე და დაინტერესდებიან საბუნებისმეტყველო საგნებით. სკოლა-ლიცეუმში ამ მოსწავლეებს მოამზადებს საერთაშორისო კონკურსებისათვის.

მადონა და გვანცა გიუნაშვილები

ფაშიზმი ბამარჯვების 70-ე წლისთავი

მანაველი „გარბადელი“ – მბრძოლველი „კარლო“

1940 წლის შემოდგომაზე 19 წელი შეუსრულდა შალვა მათიაშვილს და სამხედრო-საგანგებულო სამსახურშიც გაიწვიეს. მალე დიდი სამამულო ომი დაიწყო და სამხედრო ხელოვნებაში ჯერ კიდევ გაურკვეველ მანაველ ჰაბუას და მის თანაპოლკელებს იარაღით ხელში მოუხდა ფაშისტური გერმანიის გამოცდით, კარგად შეიარაღებულ ნაწილებთან უთანასწორო, სისხლისმღვრელ ბრძოლებში ჩაბმამ. პირველ სისხლს, პირველ დამარცხებებს, გვერდით მყოფი თანამებრძოლების სიკვდილს, საბჭოთა ნაწილების უკანდახევის, ყოველდღიური ყოფნა-არყოფნის განცდა-სიმწარეს მალე სხვა განსაცდელი დაერთო – სხვა დაჭრილ თანამებრძოლებთან ერთად უკრაინაში ტყვედ ჩავარდა. შემდეგ იყო პოლონეთის, იუგოსლავიის ტყვეთა ბანაკების გაუსაძლისი პირობები, ავადმყოფობით, შიმშილითა და ტანჯვა-წამებით სულამოსილი უთვალავი ადამიანი... როგორღაც მოახერხა და იუგოსლავიაში გერმანელთა ესკადრონის ცხენების მოძვლელად მოეწყო. კვების და თავლების დასუფთავების გარდა, ცხენები საძოვრად და დასანაყრებლად მდინარესთან გაჰყავდათ, წმენდნენ, ასუფთავებდნენ, წყალში აბანავებდნენ. სწორედ აქ გაიცნეს და დაუახლოვდნენ იტალიელ პარტიზანებს, რომლებიც თავდაპირველად აქაურ გლეხებად ახადებდნენ თავს. კარგა ხნის დაკვირვების და გამოცდის შემდეგ კი თავიანთ ვინაობაში გამოუტყველდნენ და ტყვეობიდან გაქცევის გეგმაც შესთავაზეს.

ოქის ქარ-ცეცხლს გადაჩინილი

რომელ ტყვეს არ უტრიალებს თავში ტყვეობიდან თავდახსნის, გაქცევის ფიქრები, მით უმეტეს გაუსაძლისი ფაშისტური ზეწოლის ქვეშ მოქცეულ ადამიანებს და მამ დაუსწრებლად დაამთავრა მოსკოვის ტოპოგრაფიის, გეოდეზიისა და აეროფოტოგრაფიის ინსტიტუტი და ძირითადად ორ საბროექტო ინსტიტუტში მუშაობდა: „გიპროსემ“-ში და „საქსოფლმშენსახპროექტ“-ში, აგრეთვე სოფლის მეურნეობის სამინისტროში. იგი იყო საქართველოში ცნობილი ტოპოგრაფი და მის ახრს დიდ პატივს სცემდნენ. 1969 წელს მამა გავიდა კენსიაზე, როგორც ომის II ჯგუფის ინვალიდი, დაბრუნდა პატარძელში და მუშაობდა მეურნეობაში მიწათმოქმედებად. მან შეადგინა პატარძელის ზონარგერილი წიგნი, რომელიც დღესაც სარგებლობენ. იწვევდნენ სამუშაოდ საგარეო მითავარი მიწათმოქმედებად, მაგრამ ომისდროინდელი ჭრილობები აწუხებდა და უარი თქვა. პატარძელში მის მშობლებს ჰქონდათ ცარიელი 2400 კვ.მ. ადგილი. თავში ერთი კაკლის ხე იდგა. პატარა სახლი ჩაღდა და 100 ძირი ხეხილის ხე დარგა. იცოდა მყნობა, საქონლის დაკოვანა და ვინც კი სთხოვდა, უარს არ ეუბნებოდა. გაიხინა ფუტკარი, საქონელი, გაზაფხულით ჩვენი ბაღი იყო საოცარი სანახავი: ყველაფერი ყვაოდა, ხის ძირები კირით იყო გათეთრებული, ყოველი ხე შემობარული, არც ერთ ხმელ ტოტს არ ტოვებდა. სოფელში ჩვენს ბაღს „მირუბინის ბაღს“ უწოდებდნენ. აქ იყო დარგუ-

შალვა მათიაშვილმა რამდენიმე სხვა ტყვესთან ერთად იტალიელთა ხელშეწყობით და დახმარებით აპენინებში დაბანაკებულ „გარბადელებს“ შეაფარა თავი. იტალიელმა პარტიზანებმა მასავით მიიღეს გერმანელთა ტყვეობიდან თავდახსნის შალვა და სხვა ქართველი მებრძოლები. ჩააცვეს, დააპურეს და მისცეს საშუალება იარაღით ხელში დამდგარიყვნენ იტალიის და მთელი მსოფლიოს შვიგ ჭირის- ფაშისმის განადგურების სამსახურში. ცნობილია, რომ გერმანიასთან ერთად მამინ ფაშისში იტალიაშიც „ყვაოდა“ და კონსპირაციისათვის იტალიელმა პარტიზანებმა შალვას მეტსახელად „კარლო“ შეარქვეს და მთებში მებრძოლ „რუსულ ბატალიონში“ ჩარიცხეს, რომლის მეთაურიც გახლდათ, შემდგომში სსრკ სახელმწიფო საგეგმო კომიტეტის მთავარი სპეციალისტი ვლადიმერ პერელადოვი, უშუალოდ კი „კარლო“ ირიცხებოდა ამ ბატალიონის რაზმში „მარსალო დუმი“, რომლის მეთაური იყო სოხუმელი მებრძოლი მიხეილ ლავგილაძე. ამავე რაზმში ორ რუსთან, ჩეხოსლოვაკელ ვაცლავთან, ახალგაზრდა ფრანგ ექიმთან, ცნობილ იუგოსლაველ პარტიზან „ანტონიოსთან“ ერთად იბრძოდა კიდევ ერთი ქართველი - სამტრედიელი ვლადიმერ ბოკუჩავა. ეს რაზმი იტალიელ პარტიზანებთან ერთად შედიოდა „გარბადელებს“ IV და XI დანაყოფებში, რომლებიც გერმანელთა წინააღმდეგ საბრძოლო-გამათავისუფლებელ ბრძოლებს აწარმოებდნენ აპენინებში ტოსკო-ემილიანოში, კასტელონე დე გარტანიაში, ფანანოში, პალაჯანოსა და ბანი დი ლუკაში, რომლებიც შედგან მთვინის პროვინციაში და პარტიზანული ომების დროს ითვლებოდნენ „პიპოს“ XI საბრძოლო ზონად. პარტიზანები მიხეილ ლავგილაძე (რაზმის მეთაური), ვლადიმერ ბოკუჩავა, შალვა მათიაშვილი იყვნენ ყველა საბრძოლო ოპერაციის აქტიური წევრები ბანი და ლუკას შუალელებაც არ ჰქონდათ გაჭირვებულები იყვნენ. მამას ჰქონდა მორჩენილი მასალა და გააკეთა ჩუქურთმებიანი პატარა სასახლე. ყველაფერი გამოსდიოდა ხელიდან, რასაც აკეთებდა. უბნის ბიჭები 20-22 წლისები იყვნენ, როცა სახლს ვაშენებდით პატარძელში. ყველა ერთმანეთს ეხმარებოდნენ მშენებლობის დროს. ამ ბიჭებს ასწავლა ხორცის დაჭრა და ხაშლიანის მოხარშვა, თევზის დანაწევრება და მოხარშვა, ხინკლის მოხვევა, შილაფლავის გაკეთება, ჭირისა და ღვინის სუფრის თამადაობა. თვითონ ძალიან მოწესრიგებული ადამიანი იყო ყველაფერში, მათ შორის სუფრაზეც. არასდროს არ გამოტოვებდა ომის გმირებისადმი მიძღვნილ ზეიმს. 9 მაისს მედლებს გაიკეთებდა კოსტუმზე და სიკვითი გამოდიოდა გმირთა მემორიალთან. ტკივილით იხსენებდა რომ სამამულო ომში ჩვენი ქვეყნის 2 მილიონი ვაჟკაცი დაიღუპაო, მათ შორის 370.000 ქართველი და დედანების 20 წლის მამარუხის უღელტეხილზე ბრძოლებში. დიდი მონატრება გვაქვს მშობლებისა. ისინი ჩვენი მეგობრებიც იყვნენ, ძალიან უყვარდათ ჩვენი ამხანაგები და თბილად ხვდებოდნენ მათ. ამ ქვეყნიდან მამა 85 წლის ასაკში წავიდა - სამშობლოს და ოჯახის წინაშე ვალმოსხილი.

ლენა ქაბაქიძე, რუსული ენის და ლიტერატურის მასწავლებელი

ჯოში. იტალიის პარტიზანთა ასოციაციასთან მიმოწერის შედეგად და მათი მიწვევით ბატონ შალვას სხვა ყოფილ ქართველ და რუს „გარბადელებთან“ ერთად სიცოცხლის ბოლო წლებში თავის საბრძოლო ადგილების მონახულების საშუალება მიეცა. იტალიელი პარტიზანები გულმხურვალედ შეეგებნენ მძალეფიციულ ქართველ პარტიზანებს. მიუხედავად ამდენი წლის გასვლისა, მათ ჯერ კიდევ კარგად ახსოვდათ „კარლო“ და მისი სიმაძკის ამბები. იტალიის მთავრობის წინაშე აღიძრა შეამდგომლობა შალვა მათიაშვილსა და სხვა ქართველი „გარბადელებისათვის“ იტალიის მოქალაქეობის მინიჭების შესახებ, თუმცა რა გაგრძელება მოჰყვა ამ ამბავს მისთვის გაურკვეველი დარჩა. სიცოცხლის 71-ე წელზე ქვეყნის და იტალიელი ხალხის წინაშე დირსეულად ვალმოსხილს, სიკვდილის კლანჭებიდან მრავალგზის თავდახსნილს, მაინც მოუწია ამ ქვეყნური ცხოვრების დატოვება და მისი სულიც შეუერთდა დიდ სამამულო ომში დაცემულ იმ 200 მანაველი ვაჟკაცის სულესს, ვინც თავიანთი სიცოცხლე ფაშისმის კლანჭებიდან კაცობრიობის დახსნის კეთილშობილურ საქმეს შესწირეს.

მ. ლაბახიშვილი

ნაბილი 73 წლის უმედეგ

ნაბილი საყვარელი მამა, გიცნობ მხოლოდ სურათებით და იმ პატარა სამკუთხა ბარათებით, რომლებსაც დედას უგზავნიდი ქერჩიდან - ბრძოლის ველიდან. იბრძოდი სამშობლოსათვის და შენი საყვარელი ხალხისათვის. დედის ნაამბობით ვიცი, რომ იყავი კეთილი, პატიოსანი და უღალატო. თურმე შეგეძლო არ წასულიყავი, მაგრამ შენ მაინც პირველი წახვედი 1940 წელს ჯარში. იქ მოვისწრო მეორე სამამულო ომში. 1933-34 წლებში შენ ჩამოაფლიბე სამი უბნის კოლმეურნეობა, რომელსაც სათავეში ჩაუდექი და ეწოდა „საბჭოთა საქართველო“. ბოლოს საგარეჯოს შემსაღაროს გამგედ დაგნიშნეს, იქ მომუშავე ქალბატონები, როცა მხვდებოდნენ (ქალბატონი ქეთევან დრეიძე) სულ კარგს მესაუბრებოდნენ შენზე. შენი სამკუთხა ბოლო ბარათი დედამ მიიღო 1942 წელს. იწერებოდა, რომ სანგარში იმყოფებოდი და გარშემო ცეცხლის ალი მჭინვარებდა „გაი, ჩემო პატარა ცოლ-შვილო, რომ ვეღარ გნახათო.“ ეს შენი სიტყვებია. ამ ბარათს შენი თვალიდან ჩამონადენი ცრემლები ასველებდა. მალე მივიღეთ დეგემა შენი უგზო-უკვლოდ დაკარგავს, გვეტყობინებდნენ, რომ შენი ოცნებები ჩაიფრვლა ქერჩის მიწაზე. მაშინ ჩამოწვა შენი დრუბელი ჩვენს ეზოში და დედამ ჩაიცივა შავები. ასე დარჩა დიდმეფაშვილების ქალი სიკვდილამდე პატიოსანი ჯარისკაცის ქვრივი. დედაც ცხოვრებაში დიდი ტვირთი იკისრა. - იყო დედაც და მამაც. შენი დატოვილი ბარათები, საბუთები დედას საფლავში თან ჩავატანე, იქნებ ამ ბარათებით მოგებნოს და შეხედეთ ერთმანეთს იქ, ცაში, მუღმივ სასუფეველში. დედა სულ ველოდებოდა. ბევრი გაჭირვება გადავიტანეთ - უსახლკარობა, შიმშილი - ერთად გავიზარდეთ. დედა - 19 წლის, მე - 8 თვის. დედამ გააკეთა არ დაბრუნება. საშინელება ყოფილა მონატრების გრძობა. ჩემო საყვარელო მამა, 10 მაისს 110 წლის გახდები. მოვილოცავ და ამდენ სანთელს დავანთებ შენს სურათთან. ნათელში გამოეყოფოს უფვალმა, ცოლ-შვილზე თვალდარჩენილი ჯარისკაცი. ესეა კი, ჩემო მამა ამ გახსენებას ჩემი მწარე ცრემლები დაასველებს, როგორც შენ გვემშობლებოდი პატარა სამკუთხა ბარათით. მსუბუქი იყოს შენს გულზე დაყრილი ქერჩის მიწა. მოვეფრები შენს სურათს. გააკოვებ ბევრს, ძალიან ბევრს. შენი შვილი ნუნუ (ზაირა) უსულადიშვილი

შაჰიზომა ბამარჯვიძის 70-ე წლისთავი

მოგონებანი ბარდასულ ღმერთს

ბაზეთ “ბარჯის მაცნეს” მკითხველს მიმართ მისთვის სასაქონლო საზოგადოებას დასამადრებლად დასაქმობის განცხადებით დასაქმობის საპროცედურო დოკუმენტების წარდგინების თაობაზე მოხდა შეხვედრა. მისი მოლოცვაა ისე, სადაც იმისთვის იმისთვის დასაქმობის განცხადებით დასაქმობის საპროცედურო დოკუმენტების წარდგინების თაობაზე მოხდა შეხვედრა.

მანანა მკედელიშვილი დაიბადა 1919 წელს სოფელ საგარეჯოში (ამჟამად ქალაქ საგარეჯოში) გლეხის ოჯახში. მამისი – ვასილ მკედელიშვილი იყო საგარეჯოს ტექნიკური პატრონი, რომელიც ბოლშევიკებმა 1924 წელს დააპატიმრეს ანტი-საბჭოთა, ბოლშევიკების საწინააღმდეგო აჯანყებაში აქტიური მონაწილეობისათვის და როგორც ქაქუცა ხოლოცაშვილის აქტიური თანამებრძოლი, დახვრიტეს 1924 წლის სექტემბერში, მიხედვით “ბაღიანის” მახლობლად და დღეს იქ განისვენებს მისი ნეშტი სხვა გარეკახელ პატრიოტებთან ერთად.

მანანა მკედელიშვილი ობლადდარჩენილ 3 დასთან ერთად იზრდებოდა და თავის დედასთან ერთად ინაწილებდა უმწოდ დარჩენილი ქვრივი დედის მძიმე ხეიდრს. მიუხედავად ამისა, მანანა მკედელიშვილმა დაამთავრა საგარეჯოს საშუალო სკოლა, საექსპონატო კურსები და დიდი სამამულო ომშიც დაიწყო.

მიუხედავად იმისა, რომ მანანას “ხალხის მტრის” შვილს ეძახდნენ, ომის პირველი დღეებიდანვე სურვილი გამოთქვა მოხალისედ ჩაწერილიყო და სამშობლოს დამცველთა რიგებში ჩამდგარიყო. სახელდახლო კურსების გაგების შემდეგ ფრონტზე გაემგზავრა, რათა თავისი თანამებრძოლების სიცოცხლის გადარჩენის სადარაჯოვო დამდგარიყო. მანანამ თავისი საბრძოლო ნათლობა ჩრდილო კავკასიაში აჯი მუშაის ქვის სამტყელოების მახლობლად მიიღო და ერთ დღეს, როდესაც ბრძოლაში დაჭრილ თავის თანამებრძოლებს ჭრილობებს უმუშავებდა, ორი მებრძოლი გერმანელი ავტომატებით თავზე დაადგა და დაატყვევეს. გერმანელები ტყვედ ჩავარდნილ მანანას თავაზიანად მოექცნენ და უახლოეს შტაბს ჩააბარეს, სადაც მანანას ასევე თავაზიანად მოექცა გერმანულ ფორმაში ჩაცმული ორი ქართველი ოფიცერი, რომლებმაც მანანას განუმარტეს, რომ მას პირდაპირ ბერლინში ჩაიყვანდნენ. მართლაც, მანანა მკედელიშვილი ბერლინში ჩაყვანისთანავე ჩარიცხეს სამხედრო ექიმ პენეკეს კლინიკაში.

საბარჯოელი გოგონა ლევილი
მანანა მკედელიშვილმა ბევრი ტანჯვა და განსაცდელი გამოიარა ტყვეობაში გერმანიაში, მაგრამ ბედმა არ გაწირა საგარეჯოელი გოგონა. მას გამოუჩნდნენ მიგრაციის მყოფი ქართველი ქალბატონები, რომელთაც აზრად მოუვიდათ პარიზის მახლობლად შატო ლევილში მარტომარტო მყოფი ექვთიმე თაყაიშვილისთვის შესაფერისი მდივანი და დამხმარე მოეძებნათ.

ქართველი პარტიზანი
სამარჯოდან

ვინაიდან, რაც ბატონ ექვთიმეს მეუღლე გარდაეცვალა, მძიმე მდგომარეობაში უხდებოდა ცხოვრება და ზრუნავდნენ მისთვის შესაფერისი მდივან-მოძღვრელი გამოეძებნათ და აი, ასეთი პიროვნებაც აღმოჩნდა – მანანა მკედელიშვილის სახით.

ერთ მშვენიერ დღეს მანანა მონახულა ქართველმა მიგრანტმა ქალბატონმა ელენე ფერაძემ, რომელსაც კარგი ნაცნობ-მეგობრობა აკავშირებდა ექვთიმე თაყაიშვილთან და გადაწყვიტა მისი მონახულება შატო ლევილში. მანანა მკედელიშვილიც თან წაიყვანა.

სტუმარ-მასპინძლები კეთილად შეხვდნენ ერთმანეთს - ელენე ფერაძე და უცნობი მანანა მკედელიშვილი.

– გაიცანით, ძია ექვთიმე, მანანა მკედელიშვილი საქართველოდან.

ტახტზე წამოწოლილმა ექვთიმემ ყურები ცქცქტა, ძლივს ძლივსოვით წამოდგა და თანაბნობით შეხედა შავთვალწარბა გამხდარ გოგონას.

– აქ საიდან მოხვედი, შვილო, ამ ომსა და უბედურებაში?

მანანამ თავი მორცხვად დახარა და მიუგო მხცოვან მეცნიერს:

– სწორედ ომმა მომწყვეტა მშობლიურ კერას, საგარეჯოს და უგზო-უკვლოდ მხეცივდა მთელ ქვეყანაზე. – ეს თქვა და შავი თვალებიდან ცრემლები გადმოჟარა.

ექვთიმემ დაუყვავა მანანას, ტახტზე დასვა და გამოჰკითხა თავგადასავალი. მანანა დაწვრილებით მოუყვა ექვთიმეს თავის თავგადასავალს – როგორ მოუკლეს ბოლშევიკებმა საქართველოს დამოუკიდებლობისთვის მებრძოლი პატრიოტი მამა, როგორ დარწა დედამისი ოთხი ობოლი შვილით ბედის ანაბარა, მიუხედავად ამისა, მანანას გულში არ ჩაუღვია შურისძიება ბოლშევიკური ხელისუფლების მიმართ და თავისი ნებით ჩაეწერა მოხალისედ და იარაღით ხელში ებრძოდა პიტლერულ ფაშისტებს. ახლაც არ დაზოგავს სიცოცხლეს მათ გასაძევებლად საბჭოთა მიწა-წყლიდან.

– ბატონო ექვთიმე, ეს ტყვე გოგონა ერთმა ჩვენმა საერთო ნაცნობმა ჩემთან მოიყვანა და მოხოვა – გვეპატრონა მასზე. ძალიან კარგი გოგონაა და გადავწყვიტეთ თქვენთან მოგვეყვანა, პირად მდივანადც გამოგადგვობთ და მომვლელუცა. ამიტომ მოვიყვანეთ თქვენთან.

– მადლობის მეტი რა მეტყვის, დიდად მსიამოვნებს რომ ჩემზე ზრუნავთ, მაგრამ მანანასაც ვკითხოთ, თანახმაა, რომ ჩემთან დარჩეს.

– უკეთეს ადგილს ვერც ვინაწირებდი, მე თქვენი სახელი საქართველოშიც გამოგონია, მოხარული ვარ, რომ შეგხვდით, მზად ვარ, რითაც შემიძლია გემსახუროთ, ოღონდ სამუდამოდ დარჩნით აქ ვერ დავრჩები.

– არც მე ვაპირებ სამუდამოდ აქ დარჩენასო, – მიუგო ექვთიმემ – აი, ომი დამთავრდება და ყველა ღონეს ვიხმარ საქართველოში დავბრუნდებ იმ დიდი განძით, რომელიც საქართველოს ეკუთვნის.

ასე დარწა მანანა მკედელიშვილი შატო ლევილში და ერთგულად ემსახურა დიდ ქართველ მოღვაწეს.

მანანა მკედელიშვილი ექვთიმე თაყაიშვილის ნებართვით მალე წაეხა ფაშისტური გერმანიის წინააღმდეგ ღრმა იატაკვეშეთში პარტიზანულ მოძრაობაში და ომის დამთავრების შემდეგ დაბრუნდა საქართველოში.

მე, ამ წერილის ავტორი, მანანა მკედელიშვილს საგარეჯოში მოღვაწეობის დროს ახლოს გავეცანი და ჩემი ჟურნალისტური მოღვაწეობის დროს ხშირად ყოფილა ჩემი რუსეთში პარტიზანულ მოძრაობაში და ომის დამთავრების შემდეგ დაბრუნდა საქართველოში.

მანანა მკედელიშვილი ადრე გარდაიცვალა, მას კიდევ უკლებო შრომაც და ნაყოფიერი მოღვაწეობაც. ძალიან უყვარდა ჩემთან საუბარი და ხშირად უთქვამს: – მე მამა არა მყავს და თქვენ ხართ ჩემი სულიერი მამა, ამიტომ მე არავითარი ქონება არ გამაჩნია. ჩემს ჯილდოებს, მთელ ჩემს მადლობებს და ჩემი დამსახურების სამადლობლო სიგელებს შენ გიტოვებო. და მართლაც, მისი ამ ქვეყნიდან წასვლის შემდეგ მისი ოჯახის ახლობლებმა მთელი მისი საზოგადოებრივი მოღვაწეობის დამადასტურებელი დოკუმენტური მასალები უკლებლივ გადმომცეს, რასაც დიდი მოწიწებით ვინახავ ჩემს საოჯახო არქივში.

ალექსანდრე ელერდავილი, კულტურის დამსახურებული მუშაკი, მწერალი და მწიგნობარი

ომი წასული კმის პოლონიანი

შალვა ნიკოლოზის ძე სუხაშვილი დაიბადა 1921 წელს, სოფელ პატარქელში. არ დასცალდა ცხოვრების ფერხულში ჩაბმა, სკოლის მერხიდან პირდაპირ ფრონტზე გაემგზავრა. ქალაქ ბუინაკში შეჩერდა. აქ ჩარიცხეს უმცროს მეთაურთა სკოლაში, რაც 1942 წლის სექტემბერში დაამთავრა და ათეულს გაუძღვა ფრონტზე. იბრძოდა მოზდოკში. იქ დაჭრილა და დაუწვევით ბაქოს ჰოსპიტალში. აქედან კი ისევ ფრონტზე გაუგზავნიათ. 1943 წლის ივლისში სკოლასა და სოფლის საბჭოში მოვიდა ლეიტენანტ ვ. ჩიქოვანის წერილი და მადლობა მამაცი მებრძოლის შ. სუხაშვილის გაზრდისათვის. წვერილში კი იგი მშობლებს სწერდა:

“სალამი მშობლებო! მსაყვედურობდით, რომ საბრძოლო დამსახურებისათვის მედალი მიგიღია და არ გვაცნობო. სულ ერთია, რომ მომეწერა, არ დამიჯერებდით, ტრაბახობსო, რაც მე არ მწვევია. მტერს ვერეკებოთ. კარგად ვარ, ჩემი დარდი ნუ გაქნებაო. თქვენი შალვა”.

ორმოცდასამი წლის სექტემბერში შალვა ნიკოლოზის ძე “მცირე მიწის” დამცველთა შორის. 13 ნოემბერს შალვა წერს მამას: “რომ მეტყვით არ ვარგისხარო, ვერ იცხოვრებო, ნეტა ეხლა განახა ჩემი თავი. ყველა ჯოჯოხეთს გაუუძელი და ერთის მაგიერ ორი ჯილდო დაგიმსახურე. გაგანადგურებთ პირსისხლიან პიტლერულებს და დავბრუნდებო”. შემდეგ ქალაქ ტამანიდან მოდის წერილი. 1943 წლის ბოლოს შალვა იბრძოდა კიევიში. 12 დეკემბერს იგი წერს მშობლებს: “მტერი გარბის”.

მამაცობის და გმირობის გამონენისთვის 1944 წლის 26 იანვარს შალვას აჯილდოებენ „დიდება“ მესამე ხარისხის ორდენით, ამავე წლის ოქტომბერში კი იგი იბრძოდა ვიტომირთან. აქ დაიჭრა. სულ ახლოს იყო გამარჯვება, როცა ბედმა უმუხთოდა.

“დაიჭრა, მაგრამ კენესა არ წამოსცდენია. ვერც საკაცზე დააწვინეს. თავისი ფხით წავიდა 25 ოქტომბერს ჰოსპიტალში. მთავრა ხაშურელმა ლეიტენანტმა ვ. ჩიქოვანმა. 1944 წლის 17 ოქტომბერს შალვას სახელზე დის – მარიაშვილის წერილი გაიგზავნა, რაც უპასუხოდ დაუბრუნდა ოჯახს...”

ომის ძნელ ბილიკებზე ოთხიდან არას არ დაკუნებულა

სოფელ გიორგიწმინდაში, სოფლის სასაფლაოს დაბლა ზაქარია და სირანა ღრულები გასული საუკუნის 20-30-იან წლებში ცხოვრობდნენ. სოფელი მათ სიხარულს შექმაროდა – რვა შვილი გაიზარდა მათ კერაზე. ოთხი ვაჟი და ოთხი გოგო. ჯანმეგობარი, მშრომელი ბიჭები იყვნენ – ვასია, პეტე, გიორგი და ვანია. ოთხივე კომმუნურებოებაში მუშაობდა, მათ ნახვას არაფერი სჯობდა არც შრომაში და არც სიმღერაში. მინდორში შრომისთანავე დღე-ღამეები სოფელს სიმღერით აიკვლიდნენ და ისე მიდიდნენ სახლში. გოგონები გათხოვდნენ, საკუთარი ოჯახები შექმნეს – ერთი საგარეჯოში, სამი გიორგიწმინდაში ზრდიდნენ შვილებს. ახლა ვაჟების დაქორწინებაზე ფიქრობდნენ ზაქარია და

სირანა. მაგრამ... დაიწყო სამამულო ომი და ერთი მეორის მიყოლებით წავიდნენ ბიჭები ომში. გოგლა ბუჩქაშვილის დედა შესხინდა სირანასთან კარებს, ერთმანეთს შესტიროდნენ და ამხნეუბდნენ ქალები. დამთავრდა ომი, გოგლა დაუბრუნდა მამის სახლს, ღრულებიდან კი იმ ოთხი ძმოდან, აღარც ერთი... თვალები ამოუღამდათ სირანასაც და ზაქარიასაც მათ ღოდინში... ახლა იმ სახლს „ცარელაანთ სახლს“ ეძახიან, საცოლოშვილოდ გამხადებული ბიჭებიდან გამოცარიელებულს, ომის ბილიკებზე გამიწული სიკვდილით გარდაცვლილთა მოსაგონრად.

თენგიზ გუნაშვილი, პენსიონერი

მედიკოსი

ჩვენი გაზეთის დისტრიბუტორს ლია ბრძოლიძეს და მამუკა ბაღდასაძეს ვულოცავთ ოჯახის შექმნას. ვუსურვებთ ოჯახურ ბედნიერებას, აკვანთა სიმრავლეს.
ბაზემი „გარეჯის მაცნეს“ თანამშრომლები

მადლობა

მადლობას ვუხდით საგარეჯოს მუნიციპალიტეტის გამგებელს ბიორბი ბიორბიძეს ჩემი ოჯახისადმი გამოჩენილი ყურადღებისა და დახმარებისათვის.

გფარავდეთ უფალი და წმინდა გიორგის მადლი შეგეწიოს.

ნახიკო ალიშბარაშვილი, საგარეჯო

არიან ადამიანები, რომლებიც ადამიანობით, გულკეთილობით, გვერდში უდგანან თავიანთ თანაქალაქელებს ჭირსა თუ ლხინში. ასეთთა შორის არიან საგარეჯოელები ბია ხოთარაშვილი, ტრისტან ტაბატაძე, მძღოლები, ახალგაზრდები, ჩემი უბნელები და სხვები. მადლობას ვუხდით მათ იმ დიდი სიკეთისთვის, კეთილი გულისთვის, რომელიც მათ ჩემს მიმართ აქვთ. დმერთმა დალოცოთ.

ბივი პარანაძე, პენსიონერი

ქართული ჭიდაობა ნიბა საპარტოპლოს ჩემპიონია

8-10 მაისს ქ. ჩხოროწყუში ჩატარდა საქართველოს პირადი პირველობა ქართულ ჭიდაობაში, რომელშიც მონაწილეობას იღებდა აიპ „საგარეჯოს სპორტგაერთიანების“ აღსაზრდელი ნიკა ბასილაშვილი (მწვრთნელი ლევან ბასილაშვილი). ნიკამ 55 კგ წონით კატეგორიაში მიიღო მონაწილეობა, 5 შეხვედრიდან ხუთივე სუფთად მოიგო და პირველი ადგილი დაიკავა.

მედეა კახიძე

ჩამოშნაღაც ბედნიერი ვარ იმით, რომ ვიცნობდი და ბევრჯერ შეხვედრივარ მას, იმდენად გულდაწყვეტილი ვარ, რომ, აგერ, ახლახანს ის უცხო ქვეყანაში გარდაიცვალა. წავიდა ჩვენგან, მაგრამ დატოვა ღამისი და ღრმავაროვანი პოეზია, რომელშიც სევდას გამართლებას გამოუძებნი, სიკეთეს ბავშვით დაედევნები, სინანულის და სიხარულის შეხიდეები, სიყვარულს თვალეში ჩახედავ და საკუთარ თავს იცნობ. დიას, სამწუხაროდ, წავიდა ჩვენგან დიდი ქალბატონი და დიდი პოეტი მედეა კახიძე, მაგრამ მისი პოეზია უკვდავია და ამით შეიძლება ვანუგეშოთ საკუთარი თავი.

მადლი თქვენი პოეზიისა არასოდეს მოაკლდება ჩვენს სამშობლოს, ჩემო ძვირფასო მედეა!

მედეა კახიძეს

მფრთხალი სიზმარი შორს, იმედის კოშკში, გაიხიხნე, ცხოვრების ეს გზა მართლა განა მარტო ბედია?

უსინანულოდ ვერ იქნები, ქალო კახიძე, სიყვარულისთვის განწირულ ხარ, ჩემო მედეა! ო, ამ ქალსში გული ნეტა როგორ გაგიძლებს, გული კი არა, ვე ტკივილი რაღაც მეტია; ერთი შეკრთომაც არ გეპატოს, ქალო კახიძე, მოუსყიდველო ანგელოზო, ჩემო მედეა! პოეტი კვლავაც დარჩენილა შურის სამიხნედ, ტაძარში განა სუვევლანი სანთლით შედიან, შენც მზის ტილოსე იხატები, ქალო კახიძე, შენს ღამას ხედავს ვენაცვალე, ჩემო მედეა!... გზად მწვერვალისკენ მეგზურობას ვერვინ გაგიწევს, სადღაც კი ვიღაც შენი ფიქრის მოიმედვა, გაზაფხულიდან გაზაფხულში, ქალო კახიძე, ნიაღვარივით მოვარდნა ხარ, ჩემო მედეა!...

პატივისცემით,

რომან ზუკაიშვილი

***

მოვლივარ ქართულ მიწაზე სიხმრად კახეთი მესხმრა, ვაზებს შორიდან შეგვიტრე, გამოყოლილვარ მცხეთის გზას, როგორც მცხეთელი მეტივე-ქსანი გავცურე თავთხელი, მოვლივარ, ხმას ფხას ვუსინჯავ: ხეზე, ვით მთვრალი კახელი, მღერის ჭრიჭინა გულდინჯად. მოვლივარ გზას ვერ ვათავებ, და ზეცა მხრებით მიჭირავს, პირზე იყუდებს მთა მთვარეს, ვით ბერიკაცი ჭინჭილას, მეზურემ, მექოთნემ, მეზადემ

ჭადრაკი

III ადგილი პარნეულიან

მარნეულში ჩატარდა 10 წლამდე ასაკის საქართველოს ჩემპიონატი ჭადრაკში ჭაბუკებს შორის, რომელშიც მონაწილეობას იღებდა აიპ „საგარეჯოს სპორტგაერთიანების“ მოსწავლე ლევან დაღბაშვილი (მწვრთნელი ვლენე ფარეშიშვილი).

შეგახსენებთ, რომ ლევანი კახეთის ჩემპიონია 10 წლამდე ჭაბუკთა შორის. მან მარნეულში 9-დან 6.5 ქულით III ადგილი დაიკავა. მწვრთნელის თქმით, ბოლო გადამწყვეტი პარტია ყაიმით რომ დამთავრებულიყო, ლევანი საქართველოს ჩემპიონი გახდებოდა, მაგრამ მან ნერვიულობისა და დაძაბულობის გამო, ვერ მოახერხა ბოლო პარტიის მოგება

ბამოსათხოვარი

„მარტალთა მიაღვი“

გული იმედით ამივსო, ბუჩინასავით შეგბადელე არმაზს, სარკინეთს, მამისონს. ხან ჩუმ სიმღერას შეგბედავ, ხან მლოცველივით შეგვიტრებ, მოვლივარ, მოვდეგ ბებურ მტკვარს, როგორც მცხეთელი მეტივე.

„ჩემი მიწის სადღეგრძელო“

კვეცა-კვეცა-ვერ ღავკვეცა საქართველოს საოცნებო გზები, გრძელი, როგორც ჩვენი „მრავალკუთხედი“, ხვავრიელი, როგორც პურის ძნები. ვეძებნე, ვეძებნე ვერ მოვძებნე ოცნებაში დახატული მოყმე, მინდა, ვიყო თავანკარა გაზაფხული, ჩემი მიწის სადღეგრძელო მოვკვედ მუშლი მუხას ხეველია, ყორანივით დაგვეიოდა მტერი, კაფეს, კაფეს ვერ ღავკაფეს ეჭვებით ჩახლართული ტვერი, ლეწეს, ლეწეს, ვერ ღავლეწეს, განა მართლა თავზე ჩამოგვექცა-ვარსკვლავების ჩიხტიკობით დახურული, საქართველოს მადლიანი ზეცა. მინდა, ვიყო გმირი თინა წავკისელი, შორი გზიდან მივიოდეს მოყმე, ვიყო მისთვის თავანკარა გაზაფხული, ჩემი მიწის სიცოცხლისთვის მოვკვედე.

ლადო მარხვაშვილი

საბარეჯოს მუნიციპალიტეტის საზოგადოებამ, სამეურნეო დარგის მუშაკებმა ამ დღეებში კიდევ ერთი მძიმე დანაკლისი განიცადეს. ხანგრძლივი, მძიმე ავადმყოფობის შედეგად სიცოცხლის 63-ე წელზე გარდაიცვალა გამოცდილი სამეურნეო მუშაკი – ლადო (ვლადიმერ) გიორგის ძე მარხვაშვილი, რომლის სიცოცხლის უმთავრესი წლები საგარეჯოს რაიონის აქტიურ სამეურნეო და საზოგადოებრივ ცხოვრებასთან იყო დაკავშირებული.

1952 წელს პატარძელში დაბადებულმა, დაამთავრა თუ არა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის ავტოსაინჟინრო ფაკულტეტი, საგარეჯოს ავტოსარემონტო ქარხანაში ინჟინრად დაიწყო მუშაობა, საიდანაც დასაბამს იღებს მისი აქტიური საზოგადოებრივი და სამეურნეო მოღვაწეობა. მუშაობის დაწყებიდან სულ მალე, ქარხნის ახალგაზრდა ინჟინერი და კომკავშირის კომიტეტის მდივანი, საგარეჯოს ალკკ კომიტეტის მეორე მდივნად გადააქვავს, საიდანაც უნარიან და კომკავშირულ წრთობაგამოვლილს პარტიის საგარეჯოს რაიკომის ტრანსპორტის და მრეწველობის განყოფილების გამგედ აწინაურებენ.

ბატონი ლადო იყო ის პირველი მდივანი, ვისაც გასული საუკუნის 80-იან წლებში აღორძინებული უდაბნოს ახალშექმნილი საბჭოს აღმასკომის პირველი თავმჯდომარეობის პატივი ხედა წილად და მთელი რიგი წლების მანძილზე დაუღალავად შეჰქონდა წვლილი მისი აღორძინება-განაშენიანების საქმეში.

შემდეგ იყო კიდევ ერთი მძიმე და საპასუხისმგებლო დავალება – პარტიის რაიკომში მესამე მდივნად მუშაობა, რომელსაც რაიონის მაშინდელი სოფლის მეურნეობის კურატორობა ევალებოდა, აქედან ლ. მარხვაშვილი სამუშაოდ საგარეჯოს აგროსამრეწველო გაერთიანების თავმჯდომარედ გადაიყვანეს, რომელსაც იგი რამდენიმე წელს ხელმძღვანელობდა.

საქართველოსათვის ყველაზე მძიმე წლებში ლ.გ. მარხვაშვილს საგარეჯოს გამგებლად ნიშნავენ. მას საკუთარ მხრებზე მოუხდა ყველა იმ განსაცდელისა და სიმძიმის გადატანა, რასაც იმ დროს მთელ ქვეყანას „მხედრონის“ და სხვა უკანონო ფორმირებათა თავგასული წევრები იქ მოდნენ. საგარეჯოს გამგებლად მუშაობის შემდეგ რამდენიმე წელს „წისკვილკომბინატის“ ხელმძღვანელად იმუშავა, რის შემდეგაც მთლად ჩამოშორდა აქტიურ საზოგადოებრივ – პოლიტიკურ საქმიანობას და კერძო ფერმერულ მეურნეობაში ჩაება. ბოლო წლებში ორი ღირსეული შეიღის და ოჯახის პატრონი უკურნებელი სენით დაავადდა, რამაც საბოლოოდ მოუსწრაფა სიცოცხლე. წავიდა უდროოდ ამ ქვეყნიდან და დატოვა კეთილი მოგონებები, რაც სამარადეამოდ გაკვევბათ მის მეგობრებსა და მადლიერ შთამომავლობას.

მსუბუქი ყოფილიყოს მის გულზე დაყრილი პატარძელის მშობლიური მიწა.

მეგობრებო

„გარეჯის მაცნეს“ გამომცემელი შპს „გარეჯის მაცნე“

რედაქტორი: თინათინ ილაური

რედაქციის მისამართი: ქ. საგარეჯო, დ. აღმაშენებლის ქ. № 15,

გაზეთი აიწყო და დაკაბადონდა შ.პ.ს. „გარეჯის მაცნეში“ დაიბეჭდა თბილისში, გამომცემლობა „კოლორში“.

ტელეფონები: 24-32-07 599 502 842 599 851 143

ელ. ფოსტა: gareji2011@mail.ru